

برای حفظ حقوق فرهنگ و ادب ایرانی

و ادیبان حافظ‌پژوه، بلکه همه‌ی ایرانیان دوست دارند.

در آذربایجان، در هر خانه‌ای که نسخه‌ای از قرآن باشد، یک جلد دیوان حافظ هم در کنار آن هست. همه‌ی ایرانیان مسلمان، از فارس و ترک و کرد، یا با قرآن استخاره می‌کنند و یا با دیوان حافظ فال می‌گیرند.

همه‌ی این‌ها نشان می‌دهد که دیوان حافظ، عصاره‌ی فرهنگ ایرانی است و شعر حافظ، ریشه در تاریخ ایران، ادب فارسی و قرائت تلطیف‌شده‌ی عرفان اسلامی دارد. خلاصه آن که حافظ یک نابغه‌ی تمام‌عیار فرهنگ ایرانی است که رگه‌هایی از فردوسی، سعدی، مولوی و خیام را در خود دارد. یعنی شعر حافظ، چکیده‌ی اشعار همه‌ی آن بزرگان است و آن‌چه آن خوبان همه دارند، او تنها دارد.

چنین است که حافظ، به تمام معنی کلمه، نماد هویت ملی ما ایرانیان است. پس اگر ما ماهنامه‌ای را که هدف آن حفظ حقوق، فرهنگ و ادب ایرانی است، به نام نامی حافظ نامبردار کرده‌ایم، پر بی‌راه نرفته‌ایم.

اما نتیجه‌ی همه‌ی این سخنان این که: شما خواننده‌ی عزیز، **ماهنامه‌ی حافظ** را از آن خودتان بدانید و خود را همه‌جا با سرفرازی خواننده و خواهان **حافظ** معرفی کنید، من و شما در این تلاش فرهنگی با یکدیگر شریک‌ایم.

با آرزوهای خوب - **حسن امین**

حیثیتی و اعتباری، چشم‌غره‌ها، زخم‌زبان‌ها، تهدیدها و ارباب‌ها در امان نیستیم و پیه این خطرات را به تن مالیده‌ایم؛ به قول مولانا: عشق از اول سرکش و خونی بود / تا گریزد هر که بیرونی بود. اما تأکید می‌کنیم که:

اولاً، ما تنها به قصد خدمت فرهنگی وارد این میدان شده‌ایم. اهل سیاست‌ایم، اما «سیاسی‌کار» نیستیم. مستقل و فراجنبی عمل می‌کنیم و **ماهنامه‌ی حافظ** را متعلق به همه‌ی ملت می‌دانیم. لذا از همه‌ی فرهنگ‌دوستان ایرانی و ایران‌دوستان با فرهنگ، انتظار حمایت و پشتیبانی داریم.

ثانیاً، حرکت ما در چهارچوبه‌ی قانون است و هرچند ممکن است بسیاری از قوانین حاکم را فاقد مشروعیت بدانیم، مادام که این قوانین عوض نشده است، قانون شکنی نمی‌کنیم و به همین دلیل هم متقابلاً، انتظار داریم که نظام حاکم نیز در برخورد با ما اگر نه معیارهای جهانی حقوق بشر و آزادی مطبوعات، دست‌کم قوانین جاری خودشان را رعایت کنند.

۲- دو دیگر آن که ماهنامه‌ی ما نام خود را از حافظ، محبوب‌ترین و پُر‌جاذبه‌ترین شاعر فارسی‌زبان برگرفته است. فردوسی، سعدی، مولوی و خیام، هر کدام جایگاه و پایگاه خود را دارند، اما حافظ، چکیده و شیره‌ی همه‌ی آن‌هاست. غزلیات حافظ عصاره‌ی فرهنگ ملی و نماد روحیه‌ی ما ایرانیان است. حافظ را نه تنها نخبگان فرهنگی

ماهنامه‌ی حافظ، نشریه‌ای از انتشارات دایره‌المعارف ایران‌شناسی است. انتخاب عنوان «حافظ» برای ماهنامه نیز به دو دلیل موجه است.

۱- اول آن که **ماهنامه‌ی حافظ**، امیدوار است که حافظ حقوق، فرهنگ و ادب ایرانی باشد. ما میراث‌دار گذشتگان، شریک معاصران و وامدار نسل‌های آینده‌ایم. ما میراث فرهنگی گذشتگان را گرامی می‌داریم؛ در همه‌ی رنج‌ها، نگرانی‌ها و بیم و امیدهای امروزیین مردم، شریک‌ایم و با احساس مسؤلیت نسبت به آینده‌ی ایران و ایرانیان تلاش می‌کنیم که جامعه‌ای بهتر و محیطی سالم‌تر برای آیندگان بسازیم.

ماهنامه‌ی حافظ، در حالی که حافظ فضیلت‌های فراموش‌شده‌ی فرهنگ کهن ایرانی است، معیارهای متعالی و مترقی تمدن نوین جهانی بویژه حقوق بشر، آزادی بیان، برابری انسان‌ها در برابر قانون و مردم‌سالاری را تقویت و حمایت می‌کند. در برخورد با واقعیت‌های امروزیین نیز ما آینه‌ای صاف و پاک و بی‌موج، فراروی جامعه می‌گذاریم تا فضیلت‌ها و ردیلت‌ها را صادقانه نشان دهیم. مردم را از میراث گذشته، نیک و بد امروز و بیم و امیدهای فردا آگاه می‌کنیم و دردهای ناگفته‌ی اکثریت خاموش را - که خود فرصت و امکان رساندن صدای خویش را ندارند - فریاد می‌کنیم.

در انجام این رسالت فرهنگی، ما البته از زبان‌های مالی، هزینه‌های